

Dr. Gyarmati László, Grosz

(Balassagyarmat, 1921. IV. 21. - Madrid, 1980. IX. 1.)

gyógyszerész, gyógyszerészdoktor, vegyészmérnök, egyetemi tanár

A Pázmány Péter Tudományegyetemen 1950-ben szerzett gyógyszerészi oklevelet. A pályáját a Gyógyszerkutató Intézetben kezdte, ahol a morfingyártás mellék-alkaloidáinak kinyerésével és meghatározásával foglalkozott, főleg a tebain volt a kutatási témája. Az Intézetben egy gyógyszer-technológiai kutatócsoportot hozott létre. Majd hivatásos katonatisztként a Magyar Néphadsereg Egészségügyi Szolgálat Kutatóintézetében is egy gyógyszer-technológiai laboratóriumot létesített. Itt elsőként használta a rétegkrotoográfiát a bomlástermékek és a mérge vizsgálatokban. Több magyar gyógyszer felszívódását, metabolizmusát is vizsgálta. A Budapesti Műszaki Egyetemen 1957-ben vegyészmérnöki, 1967-ben szakmérnöki, végül 1960-ban gyógyszerészdoktori oklevelet szerzett. Elnyerte 1970-ben a kémiai tudomány kandidátusa fokozatot. Az egyetemi Gyógyszerészeti Intézet tanszékvezető egyetemi tanára lett 1970-ben. Ekkor már a biogyógyszerészet, a gyógyszerforma és a gyógyszerhatás összefüggéseinek vizsgálata lett a kutatási témája. Sírja a budapesti Farkasréti temetőben van.

Főbb munkái:

1. Kolinszteráz-bénító alkilfoszfátok toxikológiai vizsgálata. Gyógyszerészdoktori értekezés. Bp. 1960.,
2. A klinikai toxikológia alapjai. Bp. 1963.,
3. Klinikai toxikológia. Bp. 1969.,
4. Adatok az alkaloid jellegű vegyületek toxikológiai és farmakológiai analíziséhez. Kandidátusi értekezés, Bp. 1970.,
5. Aeroszolkok gyógyszertechnológiája. Bp. 1979.,

Irodalom:

1. Gyógyszerészet, 1980. 361-362. (hibás gyógysz. oklevél szerzési évszámmal),
2. Révai Új Lexikon. 8. köt. 810.,
3. Új M. Életrajzi Lexikon. 2. köt. 1154.,